

COLEGIUL DE CRIMINOLOGIE,
ADMINISTRARE ȘI DREPT „VALERIU BUJOR”

CATEDRA DE DISCIPLINE SOCIO-UMANISTE ȘI LIMBI MODERNE

CURRICULUMUL DISCIPLINAR PSIHOLOGIA GENERALĂ

SPECIALITATEA 42110 – JURISPRUDENȚĂ
CALIFICAREA 341105 – GREFIER

Autor(i):

Recenzent(ți):

Adresa Curriculumului în internet:

APROBAT

Consiliul profesoral, proces-verbal nr. _____
din _____ 2021

Chișinău, 2021

STANDARD CURRICULAR

I. PRELIMINARII	3
II. MOTIVAȚIA, UTILITATEA DISCIPLINEI PENTRU DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ	3
III. COMPETENȚE PROFESIONALE SPECIFICE DISCIPLINEI.....	5
IV. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI	5
V. UNITĂȚILE DE ÎNVĂȚARE	5
VI. REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR PE UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	8
VII. STUDIUL INDIVIDUAL GHIDAT DE PROFESOR.....	9
VIII. LUCRĂRILE PRACTICE RECOMANDATE.....	12
IX. SUGESTII METODOLOGICE.....	13
X. SUGESTII DE EVALUARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE.....	14
XI. RESURSELE NECESARE PENTRU DESFĂȘURAREA PROCESULUI DE STUDIU	18
XII. RESURSELE DIDACTICE RECOMANDATE ELEVILOR	18

I. PRELIMINARII

La momentul actual în învățământ se pune accent pe formarea specialistului competent, pe formarea și dezvoltarea competenței drept calitate a personalității. Competența specialistului este o condiție obligatorie a eficienței activității profesionale.

Menirea oricărei instituții de învățământ este să pregătească tinerii pentru viață; să-și schițeze planuri de viitor, să-și facă proiecte, să conștientizeze și să-și asume responsabilități; să-și pună în armonie relațiile interpersonale pentru a putea cunoaște capacitățile proprii, pentru a-și spori randamentul muncii intelectuale și fizice, etc.

Realizarea unui învățământ profesional de calitate în contextul realităților socio-economice actuale impune o nouă abordare a procesului de învățământ, care vizează formarea la elevi a unui sistem de competențe necesare pentru integrarea pe piața muncii și pentru învățarea pe parcursul întregii vieți.

Curriculum-ul disciplinar *Psihologia generală* este un act normativ destinat formării profesionale a specialistului în asistență socială, care specifică finalitățile de învățare și descrie condițiile de formare a competențelor profesionale specifice disciplinei.

Curriculum-ul a fost elaborat avându-se în vedere următoarele:

- noua structură a sistemului de învățământ de studii medii de specialitate din RM;
- reperatele impuse de Ministerul Educației și Cercetării RM privind aprobarea Planului cadru de învățământ pentru studii medii de specialitate;
- nomenclatorul domeniilor de formare profesională al specialităților și calificărilor pentru învățământ profesional tehnic postsecundar și postsecundar nonterțiar;
- necesitatea de a oferi prin curriculum un răspuns mult mai adecvat cerințelor sociale, exprimat în termeni de achiziții finale ușor evaluabile la încheierea ciclului al colegiului.

Scopul unității de curs *Psihologia generală* este dezvoltarea unei personalități deschise spre nou, flexibile, cu tendințe spre autorealizare și autodesăvârșire, spre cunoașterea și posedarea artei stabilirii relațiilor interpersonale, spre cunoașterea lumii interioare, a intereselor și posibilităților proprii.

În elaborarea unităților de conținut din prezentul curriculum, s-a ținut cont, în temei, de principiul genetic, pornind, în acest fel, de la cele mai simple procese psihice cognitive senzoriale – senzațiile, percepția – și finisând cu procesele psihice cognitive superioare. Înainte de studiul fenomenelor psihice s-a ținut a stabili tematica Introducerii în psihologie: obiectul de studiu al psihologiei (abordarea de structură și nivel a psihicului), geneza psihicului și psihologia ca știință. Această consecutivitate a tematicii ține de calea istorică a cunoașterii, fapt care, va înlesni ceva mai mult înțelegerea materiei de studiu de către viitorii elevi.

Disciplina *Psihologia generală* oferă elevilor cunoștințe, abilități și deprinderi, referitoare la cunoașterea terminologiei de specialitate, cu referire la interpretarea comportamentului uman prin analiza proceselor și însușirilor psihice implicate în realizarea lui; recunoașterea diferențelor individuale în construirea și manifestarea vieții psihice a individului în mediul social.

II. MOTIVAȚIA, UTILITATEA DISCIPLINEI PENTRU DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ

Viitorul societății depinde în mare măsură de calitățile și competențele viitorului specialist în asistență socială, care, prin acțiunile sale, prin personalitatea sa, reprezintă un model pentru comunitate, un sprijin pentru familie, un factor de cultura în comunitate. În activitatea socială și pedagogică asistentul social trebuie să țină cont de particularitățile psihologice de vârstă, individuale și de grup ale persoanelor care le solicita ajutorul. Pentru a cunoaște pe altul omul trebuie să se cunoască pe sine. Disciplina *Psihologia generală* le va forma competențe elevilor de cunoaștere a semenilor, dar și a propriei personalități, îi va ajuta să răspundă la întrebări de tipul: ce anume ne determină să funcționăm, ce anume ne îndeamnă să acțio-

năm sau să ne inhibăm acțiunile, de ce acționăm într-un anumit fel, de ce luăm anumite decizii și nu altele; cine sunt „EU” ?, ce calități volitive, afective, îmi sunt caracteristici ? ș.a.

Unitatea de curs *Psihologia generală* este una dintre posibilitățile dezvoltării unei personalități deschise spre nou, flexibile, cu tendințe spre autorealizare și autodesăvârșire, spre cunoașterea și posedarea artei stabilirii relațiilor interpersonale, spre cunoașterea lumii interioare, a intereselor și posibilităților proprii.

Psihologia generală este *alfabetul* pentru însușirea temeinică a celorlalte ramuri ale științei psihologice: psihologia devianței, psihologia vârstelor, psihologia conflictului, psihologia socială, pe care elevii le vor studia în continuare.

În elaborarea curriculum-ului *Psihologie generală* s-a ținut cont, în temei, de principiul genetic, pornind, în acest fel, de la cele mai simple procese psihice cognitive senzoriale – senzațiile, percepția și finisând cu procesele psihice cognitive superioare și însușirile de personalitate. Înainte de studiul fenomenelor psihice s-a ținut a stabili tematica Introducerii în psihologie: obiectul psihologiei (abordarea de structură și nivel a psihicului), geneza psihicului și aspectele psihologiei ca știință. Această consecutivitate a tematicii ține de calea istorică a cunoașterii, fapt care, va înlesni ceva mai mult înțelegerea materiei de studiu de către viitorii elevi. Această consecutivitate a tematicii de curriculum ține de calea inductivă a cunoașterii și de principiul accesibilității în însușirea conținuturilor.

Valoarea formativă a acestei unități de curs constă în:

- cunoașterea cu noțiunile specifice psihologiei și dezvoltarea unui vocabular de specialitate;
- diferențierea mecanismelor fiecărui proces psihic;
- utilizarea conceptelor specifice psihologiei pentru organizarea demersurilor de cunoaștere și explicare a unor fapte, evenimente, procese din viața reală;
- determinarea legităților generale ale fenomenelor psihice (proces, stări, însușiri), determinarea lor fiziologică;
- analiza critică și evaluarea rezultatelor unor teste de cunoaștere și autocunoaștere;
- autoanaliză eficientă și autocontrol a stărilor și conduitelor personale, influențare corecțional-formativă a Eu-lui, control volitiv al manifestărilor comportamentale proprii;
- tratarea adecvată a individului uman în dependență de problemele cu care acesta se confruntă;
- capacitatea de a folosi cunoștințele psihologice în reglarea comportamentului propriu și al grupului;
- eficientizarea procesului instructiv-pedagogic prin introducerea realizărilor inovatorii din domeniul psihologiei generale;
- analiza raportului dintre nivelurile psihismului și identificarea interacțiunilor fenomenelor psihice în conturarea sistemului de personalitate.

Pentru crearea condițiilor de formare și dezvoltare a abilităților cognitive și acționare se va ține cont de principiile realizării unităților de conținut:

Principiul umanismului, care reclamă recunoașterea valorii, irepetabilității, integralității omului.

Principiul dezvoltării cognitive active, care reclamă organizarea activității de învățare prin „interacțiunea cu celălalt” pentru crearea câmpului de tensiune intelectuală; Câmpul de încărcare emoțională oferă oportunități de manifestare a individualității, îl înarmează pe cel ce învață cu experiență experimentală.

Principiul individualizării care reclamă proiectarea și organizarea demersului didactic luând în considerație particularitățile specifice ale fiecărei persoane.

Principiul dezvoltării calității de Subiect al fiecărui educabil în procesul educațional.

III. COMPETENȚE PROFESIONALE SPECIFICE DISCIPLINEI

CPS1. Cunoașterea fenomenelor psihice, a componentelor și trăsăturilor specifice umane, în scopul înțelegerii vieții subiective a omului.

CPS2. Utilizarea limbajului specific psihologiei în acțiuni de caracterizare și autocaracterizare a personalității umane.

CPS3. Explicarea ideilor și faptelor psihologice.

CPS4. Evaluare psihologică a diferitor situații în activitatea practică.

CPS5. Interpretarea mecanismelor psihologice de autocunoaștere și reflexie, apărare psihologică, autoreglare a comportamentului uman.

CPS6. Determinarea direcțiilor prioritare de autoformare psihologică.

CPS7. Analiza raportului dintre nivelurile psihismului.

CPS8. Identificarea interacțiunilor fenomenelor psihice în conturarea sistemului de personalitate.

CPS9. Utilizarea tehnicilor de apreciere psihologică.

CPS10. Utilizarea conceptelor specifice psihologiei pentru organizarea demersurilor de cunoaștere și explicare a unor fapte, evenimente, procese din viața reală.

IV. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Semestrul	Numărul de ore			Modalitatea de evaluare	Numărul de credite	
	Total	Contact direct				
		Prelegeri	Practică/ Seminar			Lucrul individual
I	60	15	30	15	Examen	2

V. UNITĂȚILE DE ÎNVĂȚARE

Unități de competență	Unități de conținut
1. Obiectul de studiu al psihologiei	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Interpretarea esenței psihicului – obiect de studiu al psihologiei. 2. Elucidarea funcțiilor psihicului. 3. Aprecierea rolului psihicului pentru viața și activitatea omului. 4. Ilustrarea prin exemple esența psihicului uman. 5. Constatarea premizelor apariției psihicului uman. 6. Compararea psihicului omului cu cel al animalelor. 7. Identificarea caracteristicilor conștiinței de sine a omului. 8. Analiza emisferelor cerebrale. 9. Elucidarea acțiunilor de distrugere a psihicului uman. 10. Relatarea activităților de dezvoltare a psihicului uman 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Psihicul ca obiect de studiu al psihologiei. Esența și particularitățile psihicului. 2. Importanța psihicului pentru viața și activitatea individului. 3. Structura psihicului uman: conștiința și inconștiința. 4. Conținutul psihicului (proces, stări, însușiri). 5. Apariția și dezvoltarea conștiinței omului. Conștiința de sine a omului
2. Psihologia ca știință	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Definirea conceptului de psihologie. 2. Elucidarea sarcinilor și principiilor psihologiei. 3. Estimarea avantajelor și dezavantajele fiecărei metode de cercetare. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Definiția psihologiei ca știință. Sarcinile și principiile psihologiei. Rolul psihologiei în viața și activitatea omului. 2. Structura psihologiei și ramurile ei.

<p>4. Clasificarea ramurilor psihologiei.</p> <p>5. Construirea drumului istoric al devenirii psihologiei ca știință.</p> <p>6. Distingerea personalităților marcante care și-au adus aportul la dezvoltarea psihologiei ca știință.</p> <p>7. Exemplificarea importanței psihologiei în viața și activitatea omului.</p> <p>8. Compararea psihologiei vieții cotidiene și psihologiei științifică.</p> <p>9. Caracterizarea celor mai importante metode de cercetare în psihologie</p>	<p>3. Constituirea și dezvoltarea psihologiei ca știință.</p> <p>4. Metodele de cercetare în psihologie</p>
3. Procesele psihice senzoriale	
<p>1. Definierea conceptelor de senzație și sensibilitate.</p> <p>2. Explicarea mecanismului de formare a senzațiilor.</p> <p>3. Identificarea felurilor de senzații.</p> <p>4. Aprecierea importanței senzațiilor în activitatea omului.</p> <p>5. Analiza conceptului de percepție.</p> <p>6. Compararea percepției și senzației.</p> <p>7. Ilustrarea prin exemple a proprietăților percepției.</p> <p>8. Interpretarea particularităților individuale ale percepției.</p> <p>9. Relatarea formelor complexe ale percepției.</p> <p>10. Exemplificarea iluziilor perceptivă din lumea externă.</p> <p>11. Analiza conceptului de reprezentare.</p> <p>12. Elucidarea asemănărilor și deosebirilor esențiale dintre reprezentări și percepție.</p> <p>13. Caracterizarea felurilor reprezentărilor.</p> <p>14. Realizarea unei autoevaluări a reprezentărilor.</p> <p>15. Estimarea importanței altor procese în formarea reprezentărilor.</p> <p>16. Aprecierea rolului reprezentărilor în formarea celorlalte procese psihice.</p> <p>17. Demonstrarea importanței reprezentărilor în viața și activitatea omului</p>	<p>1. Senzațiile:</p> <ul style="list-style-type: none"> –Noțiuni generale despre senzații. –Importanța senzațiilor în activitatea omului. –Felurile senzațiilor. <p>2. Percepția:</p> <ul style="list-style-type: none"> –Noțiuni generale despre percepție. Proprietățile percepției. –Felurile percepției. –Percepția omului de către om. Observarea și spiritul de observație. Particularitățile individuale ale percepției. –Iluziile perceptivă. <p>3. Reprezentările:</p> <ul style="list-style-type: none"> –Noțiuni generale despre reprezentări. –Funcțiile reprezentărilor. –Felurile reprezentărilor: <ul style="list-style-type: none"> 1)după analizatorul dominat; 2)după gradul de generalizare a realității; 3)după proveniență. – Importanța reprezentărilor în viața și activitatea omului
4. Procese psihice superioare	
<p>1. Formularea unei definiții a memoriei din perspectivă proprie.</p> <p>2. Estimarea rolului memoriei pentru om.</p> <p>3. Caracterizarea proceselor memoriei.</p> <p>4. Diferențierea felurilor memoriei.</p> <p>5. Interpretarea fenomenului uitării.</p> <p>6. Descrierea particularităților individuale ale memoriei.</p> <p>7. Aplicarea tehnicilor de examinare a memoriei.</p> <p>8. Elaborarea unui program propriu de evaluare a memoriei.</p> <p>9. Propunerea factorilor de optimizare a memoriei.</p> <p>10. Interpretarea noțiunilor despre imaginație.</p> <p>11. Specificarea felurilor imaginației.</p> <p>12. Enunțarea procedeeleor de creare a obiectelor imaginative.</p>	<p>1. Memoria:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Noțiuni generale despre memorie, importanța memoriei în viața și activitatea omului. – Felurile memoriei. – Procesele memoriei. – Particularitățile individuale ale memoriei. <p>2. Imaginația:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Noțiuni generale despre imaginație. – Imaginația și procesele organice. – Felurile imaginației: pasiva și active, voluntară și involuntară. – Formele sintezei imaginative. – Calitățile imaginative ale personalității: visarea și fantezia.

<p>13. Argumentarea funcțiilor imaginației.</p> <p>14. Elaborarea programului de autoevaluare a imaginației.</p> <p>15. Listarea formelor sintezei imaginative.</p> <p>16. Definirea conceptului de gândire.</p> <p>17. Elucidarea esenței operațiilor de gândire.</p> <p>18. Exemplificarea felurilor de gândire.</p> <p>19. Clarificarea esenței formelor de gândire.</p> <p>20. Ordonarea etapelor de rezolvare a problemelor.</p> <p>21. Rezolvarea problemelor înaintate.</p> <p>22. Elaborarea programului propriu de dezvoltare a gândirii creative.</p> <p>23. Specificarea esenței ginirii omului și gândirii „mașinii”.</p> <p>24. Definirea conceptului de limbaj și comunicare.</p> <p>25. Clasificarea felurilor comunicării.</p> <p>26. Distingerea termenilor de limbă și limbaj.</p> <p>27. Elucidarea funcțiilor limbajului.</p> <p>28. Explicarea formelor limbajului.</p> <p>29. Identificarea corelației dintre limbaj și gândire.</p> <p>30. Determinarea blocajelor comunicării.</p> <p>31. Elaborarea recomandărilor de depășire a blocajelor comunicării.</p> <p>32. Alcătuirea tehnicilor de comunicare eficientă</p>	<p>3. Gândirea:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Noțiuni generale despre gândire. Importanța gândirii în viața și activitatea omului. – Operațiile gândirii. – Formele gândirii. – Felurile gândirii. – Nivelurile gândirii. – Particularitățile individuale ale gândirii. – Procesul înțelegerii. – Gândirea și problemele. Etapele principale ale rezolvării problemelor. – Gândirea omului și „gândirea”mașinii. <p>4. Comunicarea și limbajul:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Noțiuni generale despre comunicare. Importanța. – Felurile comunicării. – Noțiuni generale despre limbă și limbaj. – Funcțiile de bază ale limbii și limbajului. – Felurile limbajului
5. Activități și procese reglatorii	
<p>1. Analiza noțiunii de activitate.</p> <p>2. Explicarea felurilor de activitate.</p> <p>3. Elaborarea de rețete de desfășurare cât mai eficientă a activităților.</p> <p>4. Aprecierea rolului activității în formarea personalității.</p> <p>5. Caracterizarea activității din perspectivă psihologică.</p> <p>6. Definirea motivației.</p> <p>7. Analiza funcțiilor și importanței motivației pentru om.</p> <p>8. Caracterizarea formelor motivației.</p> <p>9. Exemplificarea relației dintre motivație și performanță.</p> <p>10. Analiza conceptelor proceselor afective.</p> <p>11. Explicarea interacțiunii afectivității cu motivația și cu procesele cognitive.</p> <p>12. Reproducerea prin mimică sau gest, diferite expresii emoționale.</p> <p>13. Caracterizarea diferitelor categorii de trăiri afective.</p> <p>14. Exemplificarea fiecărui tip de trăire afectivă.</p> <p>15. Recunoașterea în fragmente literare diferite trăiri afective.</p> <p>16. Caracterizarea comportamentului afectiv în diferite situații de viață.</p> <p>17. Estimarea rolului proceselor afective în activitatea umană și în procesul cunoașterii interpersonale.</p>	<p>1. Activitatea umană:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Noțiune despre activitate. – Caracteristica psihologică a activității. – Cunoștințe, abilități, deprinderi și obișnuințe. – Felurile activității. <p>2. Motivația:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Definirea motivației și funcțiile motivației. – Structura sferei motivaționale. – Formele/ tipurile motivației. – Motivație și performanță. <p>3. Afectivitatea:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Procesele afective: definiție și caracterizare. – Particularitățile proceselor afective. – Formele vieții afective. – Manifestările procesului emoțional. – Rolul proceselor afective în activitatea umană. <p>4. Voința:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Voința ca modalitate superioară de autoreglaj verbal. – Structura și fazele actului volitiv. – Calitățile volitive ale personalității. – Educarea și autoeducarea voinței. <p>5. Atenția:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Noțiuni generale despre atenție. – Funcțiile atenției: de orientare, concentrare, control. – Importanța atenției în viața și activitatea omului,

<p>18. Precizarea caracteristicilor efortului voluntar.</p> <p>19. Ilustrarea caracteristicilor actului volitiv prin exemple personale.</p> <p>20. Explicarea interacțiunii voinței cu procesele cognitive și afectiv-motivaționale.</p> <p>21. Identificarea fazelor actului volitiv în situații de viață în care sunt implicați în mod direct (pregătirea de lecții, pregătirea de examen).</p> <p>22. Autoanaliza propriei capacități de efort voluntar.</p> <p>23. Elaborarea soluțiilor efective pentru autoeducarea calităților voinței.</p> <p>24. Analizarea conceptului de atenție.</p> <p>25. Expunerea esenței atenției ca fenomen psihic.</p> <p>26. Interpretarea factorilor ce influențează atenția.</p> <p>27. Distingerea formelor atenției.</p> <p>28. Enumerarea funcțiilor și însușirilor atenției.</p> <p>29. Aplicarea tehnicilor de autoevaluare a atenției.</p> <p>30. Elaborarea procedeeelor de dezvoltare a atenției.</p> <p>31. Estimarea rolului atenției în procesul instructiv-educativ.</p> <p>32. Explicarea felurilor atenției</p>	<p>în munca instructiv-educativă a asistentului social.</p> <p>– Felurile atenției: involuntară, postvoluntară, voluntară.</p> <p>– Proprietățile atenției: concentrarea, stabilitatea, volumul, distribuția, comutarea</p>
---	---

VI. REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR PE UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Nr. ore	Unități de învățare	Total ore	Ore contact direct		Studiul individual
			Prelegeri	Practică/ Seminarii	
1	Obiectul de studiu al psihologiei	6	1	3	2
2	Psihologia ca știință	2	1	1	–
3	Procese psihice senzoriale:				
	Senzații	4	1	2	1
	Percepții	4	1	2	1
	Reprezentări	4	1	2	1
4	Procese psihice superioare:				
	Memoria	6	1	3	2
	Imaginația	4	1	2	1
	Gândirea	8	2	4	2
	Comunicarea și Limbajul	6	1	3	2
5	Activități și procese reglatorii:				
	Activitatea umană	2	1	1	–
	Motivația	4	1	2	1
	Afectivitatea	4	1	2	1
	Voința	4	1	2	1
	Atenția	2	1	1	–
	Total ore	60	15	30	15

care tipuri de reprezentări vă ajută să efectuați planul locuinței în care trăiți. – Determinarea, în urma audierii unui fragment muzical, felurile de reprezentări obținute		Prezentare scrisă.	
4. Procese psihice superioare			
Memoria – Rolul memoriei în viața și activitatea omului. – Autoanaliză: Analiza în urma autoobservării nivelurile și tipurile de memorare a materialului de studiu. – Corelația dintre memorie cu alte procese psihice. – Rolul reprezentărilor pentru memorie, pe baza citatului – „Reprezentarea emblematică a lucrurilor reprezintă cheia și cuiul memoriei”. – Memorarea eficientă.	Referat	Comunicare referatului. Prezentare scrisă.	Săptămâna 5
	Lucrare individuală		
	Power Point		
Imaginația – Imaginația ca proces predictiv a creativității. – Efectuarea și analiza unei probe psihologice de creativitate cu 2-3 colegi. – Asemănările și deosebirile dintre visul din timpul somnului și reveria.	Eseu structurat	Prezentare PPT. Comunicare eseu.	Săptămâna 6
	Lucrare individuală.		
	Ghidul memoriei eficiente		
Gândirea – Propunerea unei probleme sociale și soluțiile de rezolvare conform etapelor. – Analiză. Stabiliți care operații ale gândirii sunt mai frecvent solicitate la diferite discipline de învățământ (5 discipline).	Eseu structurat	Prezentare portofolii. Comunicarea eseului. Prezentare scrisă.	Săptămâna 7
	Lucrarea Wenn.		
	Diagrama „Cauză-efect”.		
Limbajul și comunicarea – Relația dintre limbaj și gândire. – Evoluția limbajului în procesul dezvoltării istorice. – Recomandări de comunicare eficientă	Tabel.	Prezentare portofolii. Comunicare.	Săptămâna 8
	Referat.		
	Poster.		
	Ghid de comunicare eficientă	Referat. Prezentare de grup. Prezentare portofolii	

5. Activități și procese reglatorii			
<p>Activitatea umană</p> <ul style="list-style-type: none"> – Rolul activității în dezvoltarea intelectuală. – Deosebirea activității omului de comportamentul animalului. – Analizează influența jocurilor pe calculator asupra personalității copiilor. – Sfaturi de desfășurare a unei zile de muncă cât mai pozitivă. – Sfaturi colegilor pentru îmbunătățirea învățării. – Compararea celor trei tipuri de activități: joc, muncă și învățarea. 	Referat.	Comunicarea referatului.	Săptămâna 9
	Graficul T.	Prezentarea scrisă.	
	Diagrama „Cauză-efect”.	Prezentarea portofolii.	
	Ghid de sfaturi.	Prezentarea ghidului.	
<p>Motivația</p> <ul style="list-style-type: none"> – Motivația – un element esențial pentru reușita în viață. – Autoobservare: Enumerați elementele motivației intrinseci și extrinseci a motivației proprii pentru învățare. – Recomandări profesorilor de a motiva elevii pentru a învăța. – 7 motive pentru care pedepsele și recompensele blochează motivația. 	Ghid de sfaturi.	Prezentarea ghidului.	Săptămâna 10
	Proiect individual.	Prezentarea orală.	
	Eseu.	Prezentarea portofolii.	
	Lista de recomandări.	Prezentarea scrisă.	
<p>Afectivitatea</p> <ul style="list-style-type: none"> – Prezentați imaginii, poze care ar surprinde varietatea expresiilor emoționale umane. – Evidențiați fragmente literare, poezii, care reflectă expresiile emoționale. – Analiză: Observați și analizați la 2 colegi manifestările emoționale și modul de gestionare a lor. – Analiza comparativă a exprimării emoțiilor la femei și bărbați. – Sfaturi părinților cum ar dezvolta diferite sentimente la copii. – Metode de autoreglare emoțională. 	Proiect de grup.	Prezentare proiect.	Săptămâna 11,12
	Poster.	Prezentarea orală.	
	„Revista afectivității”.	Prezentare portofolii.	
	Tabel săptămânal.	Prezentare portofolii	
	Diagrama Wenn.	Prezentare scrisă.	
	Lista de sfaturi.	Prezentare scrisă.	
	PPT.	Prezentare orală.	

<p>– Rolul emoțiilor în viața și activitatea omului.</p> <p>Voința</p> <p>– Sfaturi/ metode de educare a voinței copilului.</p> <p>– Portretul unei persoane cu o voință de „fier”.</p> <p>– Selectarea din istorie, literatură personaje cu o voință puternică., relevând și acțiunile, faptele lui.</p> <p>– Portretul volitiv al 2-3 colegi din clasă.</p> <p>– Autoanaliză: Autoevalueați-vă calitățile volitive, propuneți recomandări de lichidare a propriilor calități volitive negative.</p> <p>– Rolul puterii voinței pentru succesul în viață.</p> <p>Atenția</p> <p>– Analiza comparativă: atenția voluntară, involuntară, postvoluntară.</p> <p>– Analiză: Observați comportamentul colegilor și profesorii în timpul orelor, și stabiliți în care sunt factorii perturbatori ai atenției.</p> <p>– Rolul atenției în succesul școlar.</p> <p>– Stabilirea a 7 profesii și determinarea care calități ale atenției sunt necesare pentru a fi dezvoltate</p>	<p>Studii de caz.</p>	<p>Analiza studiilor de caz.</p>	<p>Săptămâna 13,14</p>
	<p>Lista de sfaturi.</p> <p>Proiect individual.</p> <p>Poster.</p> <p>Proiect individual.</p> <p>Proiect individual.</p> <p>Eseu.</p> <p>Diagrama Wenn.</p> <p>Tabel zilnic.</p> <p>Referat.</p> <p>Proiect de grup</p>	<p>Prezentare scrisă.</p> <p>Prezentare orală.</p> <p>Prezentare în grup.</p> <p>Prezentare portofolii.</p> <p>Prezentare portofolii.</p> <p>Comunicare eseului.</p> <p>Prezentare scrisă.</p> <p>Prezentare portofolii.</p> <p>Comunicarea orală.</p> <p>Prezentare portofolii.</p>	

VIII. LUCRĂRILE PRACTICE RECOMANDATE

1. Curiozități despre creierul uman.
2. „Psihicul – Taina sufletului uman”. Mic tratat de mari idei.
3. Top 10 fapte care nu le știai despre psihicul tău.
4. Metodele psihologice – calea spre autocunoaștere. Lecție cu psihologul școlar. Aplicarea testelor psihologice.
5. Impactul fiziologic și psihologic al culorilor asupra omului.
6. Reprezentarea despre frumusețe de-a lungul istoriei.
7. Impactul muzicii asupra vieții psihice.
8. Modalități (sfaturi, reguli, alimente consumate) de îmbunătățire a memoriei.
9. Rolul activității în dezvoltarea psihică umană.

10. Lucruri fascinante despre somn și vise.
11. Produse a creativității din secolul XXI (sau alte perioade istorice).
12. 10 reguli pentru a avea o voință de fier.
13. Gândirea pozitivă-un mod de viață.
14. Limbajul trupului, limbajul culorilor, limbajul spațiului.
15. Premise și soluții în dezvoltarea atenției.

IX. SUGESTII METODOLOGICE

Considerarea elevului ca subiect al activității instructiv-educative și orientarea acestuia spre formarea competențelor specifice presupune respectarea unor exigente ale învățării durabile, printre care:

- Utilizarea unor metode active (de exemplu, învățarea prin descoperire, învățarea prin cooperare, studiul de caz, asaltul de idei (brainstormingul), jocuri pe roluri, analiză de text, etc.), care pot contribui la crearea cadrului educațional care încurajează interacțiunea socială pozitivă, motivația intrinsecă și angajarea elevului în procesul de învățare, formarea capacității de autoanaliză și de analiză a celorlalți.
- Crearea de situații problemă în contextul cărora elevii să participe la exerciții de cunoaștere și de autocunoaștere, de ameliorare a propriilor trăsături de personalitate și a relațiilor cu ceilalți.
- Realizarea unor observații, studii de caz, elaborarea de proiecte și portofolii, individual și grupuri de lucru.
- Utilizarea calculatorului, a tehnologiilor informaționale și comunicării, a resurselor internet în activitatea didactică, în calitatea lor de mijloace moderne de instruire.

Conform criteriului **nivelul învățării** se va insista asupra învățării conștiente care rămâne a fi piatra de temelie în învățarea „de-a lungul și de-a latul vieții”. Interactivitatea, ca factor de calitate al învățării se va completa în mod fundamental și principial, cu strategiile de învățare specializată, de calificare profesională, pornind de la însușirea limbajului specific și culminând cu modul de a gândi și de a acționa într-un domeniu, pentru demonstrarea performanțelor profesionale; iar învățarea socială va oferi șanse pentru o bună adaptare și inserție comunitară.

După **particularitățile rezultatelor studierii**, sardinele pentru învățarea reproductivă vor ceda loc mai mult celor de învățare logică, în bază de concepte și principii, învățării prin rezolvare de probleme și, bineînțeles, celei creatoare, cu comportamente originale și inedite, din vârful piramidei învățării; angajând proiectarea unor căi noi de rezolvare a problemelor, semnificative social, implicând orientarea elevilor în direcția descoperirii unor soluții originale și eficiente.

Ca forme de învățare vom proiecta echilibrat atât învățarea frontală cât și pe cea individuală, în perechi și în grup-toate constituind indicatori de calitate ai învățării.

Proiectarea ambianței, a mediului de învățare este o activitate indispensabilă, căci, la nivel teoretic-practic, se recunoaște că ambianța-fizică și psihosocială este un factor catalizator al învățării de calitate

Disciplina „*Psihologia generală*” va forma preponderent competențe de tip „savoir” (cunoaștere și înțelegere) și „savoir fair” (aplicarea cunoștințelor în practică).

Strategia metodologică propusă pentru desfășurarea procesului educațional este reflectată în tabelul de mai jos:

Nr. crt.	Unități de conținut	Metode didactice recomandate
1	Obiectul de studiu al psihologiei	Interviul în trei trepte; Creioanele la mijloc; Brainstorming-ul; Tehnica 6/3/5 (brainwriting-ul); Cubul; Metoda Frisco; Metoda SINELG.
2	Psihologia ca știință	Învățarea deschisă la distanță; Autochestionarea; Învățarea

		individuală Comparație și contrast Fishbowl (tehnica acvariu-lui); Interviu în trei trepte
3	Procese psihice senzoriale	Teste psihodiagnostice; Joc de rol; Știu/ Vreau să știu/ Am învățat; Tehnica ciorchinelui; Ghidul de anticipație; Metoda asocierii libere a ideilor (Sinectica); Metoda piramidei
4	Procese psihice superioare	Explozia stelară; Metoda pălărilor gânditoare; Metoda studiului de caz; Jurnalul cu dublă intrare; Tehnica scenariilor Incidentul critic; Teste psihodiagnostice; Joc de rol
5	Activități și procese reglatorii	Metoda „Schimbă perechea”; Discuția de tip panel; Hărțile conceptuale; Metoda RAI; Tehnica 3-2-1; Teste psihodiagnostice; Joc de rol; Metoda studiului de caz; Jurnalul cu dublă intrare

X. SUGESTII DE EVALUARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE

Evaluarea este o componentă organică a procesului de învățare care trebuie să se realizeze în mod preponderent ca evaluare continuă, formativă. Orice instrument pentru evaluare se va elabora în baza obiectivelor generale formulate în termeni de competențe. Consecvența și fidelitatea evaluării se va asigura inclusiv prin continuitatea dintre evaluarea inițială, curentă/ formativă și cea sumativă. Alternarea celor trei forme de evaluare-orală, scrisă și practică va răspunde necesităților de dezvoltare a inteligențelor multiple.

Demersul evaluativ va fi conceput așa încât să apreciem:

Ce știe studentul, adică dacă poate să definească o noțiune, să identifice niște trăsături, să enumere tipuri, să descrie un fenomen, etc.

Ce poate să facă studentul, cum aplică cele știute, adică dacă este capabil să caracterizeze, să analizeze, să sintetizeze, să compare, etc.

Cum poate să integreze cunoștințele și capacitățile în contexte inedite, cum poate argumenta, generaliza, trage concluzii proprii, evalua cât de pertinente sunt extrapolările, transferurile, paralelele făcute, etc.

În actul de evaluare elevul va fi implicat cu scopul de a facilita procesul de autocunoaștere, auto-edificare și autorealizare. La conceperea demersurilor evaluative vom pune în prim plan sarcinile care oferă elevului posibilități multiple de afirmare, de luare a deciziilor, de promovare și producere a valorilor proprii, de respectarea opiniilor și punctelor de vedere a celuilalt.

De asemenea, ca metodă alternativă de evaluare va fi utilizată constituirea portofoliului, pe care elevii îl vor completa cu materialele necesare, în scopul consolidării cunoștințelor lor pe parcursul studierii cursului.

Un rol important în procesul de evaluare îi va reveni studiului individual al elevilor, care se va desfășura conform unui grafic stabilit și unei tematici prestabilite prin prezentul curriculum.

Nota finală a elevilor se va calcula utilizând o formulă ponderată de calcul, astfel 60% va reprezenta media notelor curente obținute pe parcursul semestrului, iar 40% va constitui nota obținută la examen.

Produsele recomandate pentru evaluarea nivelului de dezvoltare a competențelor cognitive sunt prezentate în tabelul de mai jos:

Nr. crt.	Produse pentru măsurarea competenței	Criterii de evaluare a produselor
1.	Harta noțională	<ul style="list-style-type: none"> –Punerea în evidență a subiectului general. –Elaborarea corectă a tabelii (schemei), de la noțiunile de bază spre cele specifice domeniului. –Organizarea corectă a informației despre subiectul solicitat. –Corectitudinea logică a formulărilor.

		<ul style="list-style-type: none"> –Corectitudinea lingvistică a formulărilor. –Originalitatea expunerii noțiunilor subiectului propus.
2.	Argumentare scrisă	<ul style="list-style-type: none"> –Corespunderea formulărilor temei. –Selectarea și structurarea logică a argumentelor în corespundere cu tezele puse în discuție. –Apelarea la propria experiență în argumentarea tezelor puse în discuție. –Utilizarea unui limbaj adecvat și bogat, respectarea normelor literare.
3.	Argumentare orală	<ul style="list-style-type: none"> –Corespunderea formulărilor temei. –Selectarea și structurarea logică a argumentelor în corespundere. –Apelarea la propria experiență în argumentarea tezelor puse în discuție. –Utilizarea unui limbaj adecvat și bogat, respectarea normelor literare. –Utilizarea corectă și adecvată a mijloacelor orale de exprimare (intonația, gesturile, vocabularul, etc.).
4.	Proiect elaborat	<ul style="list-style-type: none"> –Validitatea proiectului – gradul în care acesta acoperă unitar și coerent, logic și argumentat tema propusă, felul în care au fost evidențiate. –Completitudinea proiectului – conexiunile și perspectivele interdisciplinare ale temei, competențele și abilitățile de ordin teoretic și practic și maniera în care acestea servesc conținutului științific. –Elaborarea și structura proiectului – acuratețea, rigoarea și coerența demersului științific, logica și argumentarea ideilor, corectitudinea concluziilor. –Calitatea materialului folosit în realizarea proiectului, bogăția și varietația surselor de informare, relevanța și actualitatea acestora, semnificația datelor colectate, ș.a. –Creativitatea – gradul de noutate pe care-l aduce proiectul în abordarea temei sau în soluționarea problemei.
5.	Referat	<ul style="list-style-type: none"> –Corespunderea referatului temei. –Profundimea și completitudinea dezvoltării temei. –Adecvarea la conținutul surselor primare. –Coerența și logica expunerii. –Utilizarea dovezilor din sursele consultate. –Gradul de originalitate și de noutate. –Nivelul de erudiție. –Modul de structurare a lucrării. –Justificarea ipotezei legate de tema referatului. –Analiza în detaliu a fiecărei surse de documentare.
6.	Studiu de caz	<ul style="list-style-type: none"> –Corectitudinea interpretării studiului de caz propus. –Calitatea soluțiilor, ipotezelor propuse, argumentarea acestora; –Corespunderea soluțiilor, ipotezelor propuse pentru rezolvarea adecvată a cazului analizat. –Corectitudinea lingvistică a formulărilor –Rezolvarea corectă a problemei, asociate studiului analizat de caz. –Referința la programe. –Completitudinea informației și coerența între subiect și documentele studiate. –Noutatea și valoarea științifică a informației. –Exactitudinea rezultatelor și rigoarea probelor. –Capacitatea de analiză și de sinteză a documentelor, adaptarea conținutului. –Originalitatea studiului, a formulării și a realizării.

		<ul style="list-style-type: none"> –Personalizarea (să nu fie lucruri copiate). –Aprecierea critică, judecată personală a elevului.
7.	Eseu structurat	<ul style="list-style-type: none"> –Completitudinea interpretării informațiilor prin prisma problemei de la care pornește acesta. –Corectitudinea interpretării informațiilor prin prisma problemei de la care pornește acesta. –Claritatea (mesajul bine conturat în jurul unei idei pentru care exista dovezi verificabile, fără formulări ambigue). –Argumentarea (ideile, teoriile sunt susținute de argumente din bibliografie). –Coerență logică (ideile au legătură unele cu altele, decurg unele din altele, nu se acceptă a se începe cu o idee pe care o dezvoltă elevul și să finalizeze argumentarea cu idei care nu au fost prezentate în eseu. –Interacțiunea cu materialul bibliografic (sursele bibliografice sunt citate corespunzător, argumentele aduse sunt susținute prin prezentarea diferitelor cercetări). –Originalitatea, creativitatea, inovațiile (modul deosebit prin care este abordată tema, prezentarea opiniilor personale bazate pe analiza surselor bibliografice). –Aspectul general al eseului (respectarea normelor stilistice și gramaticale, aranjarea în pagină). –Centrarea bibliografiei eseului pe nu mai puțin de 3-4 titluri reprezentative din literatura de specialitate.
8.	Eseu nestructurat	<ul style="list-style-type: none"> –Completitudinea interpretării informațiilor prin prisma problemei. –Corectitudinea interpretării informațiilor prin prisma problemei de la care pornește acesta. –Claritatea (mesajul bine conturat în jurul unei idei pentru care exista dovezi verificabile, fără formulări ambigue). –Argumentarea (ideile, teoriile sunt susținute de argumente din bibliografie). –Coerență logică (ideile au legătură unele cu altele, decurg unele din altele, nu se acceptă a se începe cu o idee pe care o dezvoltă elevul și să finalizeze argumentarea cu idei care nu au fost prezentate în eseu. –Originalitatea, creativitatea, inovațiile (modul deosebit prin care este abordată tema, prezentarea opiniilor personale bazate pe analiza surselor bibliografice). –Aspectul general al eseului (respectarea normelor stilistice și gramaticale, aranjarea în pagină).
9.	Desen pe calculator. PPT	<ul style="list-style-type: none"> –Redarea esenței subiectului în cauză. –Relevanța elementelor grafice utilizate. –Gradul de transmitere a mesajului. –Corespunderea concepției, stilului, așezării în pagină și a designului grafic mesajului de transmis. –Creativitatea și originalitatea. –Calitatea tehnică. –Originalitatea și capacitatea de a ilustra, prin forme și culori, prin poziționarea compoziției în transmiterea mesajului preconizat. –Impactul vizual și comunicativ.
10.	Investigația	<ul style="list-style-type: none"> –Definirea și înțelegerea problemei investigate. –Folosirea diverselor procedee pentru obținerea datelor necesare.

		<ul style="list-style-type: none"> –Formularea și verificarea ipotezei cu privire la problema luată în studiu. –Alegerea și descrierea metodelor folosite pentru investigație. –Prezentarea metodelor de cercetare/laborator în ordinea în care au fost utilizate. –Comentariul comparativ al surselor de documentare. –Descrierea observațiilor. –Interpretarea personala a rezultatelor cercetării. –Realizarea de desene, grafice, diagrame, tabele. –Selectarea și oportunitatea surselor bibliografice. –Rezumarea celor constatate într-o concluzie exprimata succint și raportată la ipoteza inițială. –Modul de prezentare.
--	--	---

Produsele recomandate pentru evaluarea nivelului de dezvoltare a competențelor funcțional-acționare sunt prezentate în tabelul de mai jos:

Nr. crt.	Produse pentru măsurarea competențelor funcțional-acționare	Criterii de evaluare a produselor
1.	Diagrama „Cauză-efect”	Determinarea efectelor psihologice care sunt provocate de cauze concrete. Corespunderea conținutului cu scopul și obiectivele propuse. Organizarea ideilor și materialelor într-o ordine logică. Formularea concluziilor elocvente pe baza studiului literaturii suplimentare. Respectarea termenilor de elaborare.
2.	Diagrama Wenn	Determinarea asemănarilor aspectelor studiate. Determinarea deosebirilor aspectelor studiate. Folosirea bibliografiei suplimentare pentru evidențierea asemănarilor și deosebirilor aspectelor comparate. Formularea coerentă, logică a ideilor. Corespunderea rezultatului cu scopul propus. Aranjarea în pagină a diagramei. Respectarea termenilor de elaborare.
3.	Linia Timpului	Corespunderea conținutului cu scopul și obiectivele propuse. Relevanța ideilor. Formularea concluziilor elocvente pe baza studiului literaturii suplimentare. Corectitudinea formulării ideilor. Organizarea ideilor și materialelor într-o ordine logică. Elaborarea și redactarea părții scrise au fost făcute într-un mod consistent și concomitent, conform planificării. Precizarea elementelor de evoluție a fenomenului psihologic studiat. Respectarea termenilor de elaborare.
4.	Tabel de observare: „Relațiile din clasa mea”, „Operațiile gândirii”, „Factorii perturbatori ai atenției”	Elaborarea elocventă a argumentelor problemei. Corespunderea argumentelor scopului și obiectivelor propuse. Observarea sistematică a fenomenului psihologic supus cercetării. Prezența relației între argumente. Formularea laconică a argumentelor. Valabilitatea și corectitudinea argumentelor. Analiza diverselor aspecte psihologice în formularea argumentelor. Argumentele să nu se repete, să nu se suprapună sau să se reformuleze.
5.	Lista de sfaturi/recomandări	Corespunderea conținutului cu scopul/ obiectivele propuse. Prezentarea opiniilor personale justificate. Sfaturile/ recomandările propuse sunt aplicabile. Formularea laconică a ideilor. Analiza diverselor surse bibliografice pentru formularea ideilor. Respectarea termenilor de elaborare.
6.	Ghid practic	Corespunderea conținutului cu titlul ghidului. Relevanța ideilor. Prezentarea opiniilor personale. Formularea concluziilor elocvente pe baza studiului literaturii suplimentare. Corectitudinea formulării ideilor. Organizarea ideilor și materialelor într-o ordine logică. Prezentarea exemplelor personale sau din literatură, care relevă tema cercetată. Prezența imaginilor, pozelor, desenelor, schemelor, care ilustrează ideea propusă. Formula-

		rea concluziei proprii (5-6 idei) referitor la tema abordată. Ghidul reprezintă, în sine, o soluție practică, cu elemente de originalitate în găsirea soluțiilor. Ideile propuse sunt aplicabile.
7.	Autoanaliza psihologică	Utilizarea anumitor resurse bibliografice este bine justificată și argumentată în contextul ghidului. Elaborarea și redactarea părții scrise a ghidului au fost făcute într-un mod consistent și concomitent, conform planificării. Precizarea elementelor de conținut. Respectarea termenilor de elaborare. Formularea judecăților de valoare proprii adecvat, corect, relevant. Auto-observare sistematică a fenomenului psihic analizat. Înregistrarea sistematică a observațiilor efectuate. Formularea concluziilor pertinente. Raportarea fenomenului psihologic studiat la personalitatea proprie. Reflecții personale elocvente, profunde. Formularea ideilor într-o manieră consecventă, logică și coerentă.
8.	Poster	Formularea titlului scurt și sugestiv. Introducere asupra domeniului de interes. Prezentare sintetică a abordării experimentale/ teoretice. Prezentarea rezultatelor celor mai semnificative. Prezentarea orală a posterului printr-o prelegere de 5 min. Concepție grafică atractivă; elemente grafice adecvate. Conținutul corespunde temei. Concluziile personale formulate. Text puțin, cea mai mare parte a spațiului posterului fiind destinat materialului ilustrativ. Calitatea imaginilor, pozelor, desenelor, figurilor, tabelor. Originalitatea, creativitatea, inovațiile (modul deosebit prin care este abordată tema, prezentarea opiniilor personale bazate pe analiza surselor bibliografice).

XI. RESURSELE NECESARE PENTRU DESFĂȘURAREA PROCESULUI DE STUDIU

Manuale, Ghiduri metodice, Suport de curs, Laptop, Notebook, Proiector multimedia, Mape Colaje, Caiete, Broșuri informative, Tablă, Panou, Postere.

XII. RESURSELE DIDACTICE RECOMANDATE ELEVILOR

Nr. crt.	Denumirea resursei	Locul în care poate fi consultată/ accesată/ procurată resursa
1.	Bogoslovschi V. <i>Psihologia generală</i> . Chișinău, 1992	Bibliotecă
2.	Cosmovici A. <i>Psihologia generală</i> . Iași, 1996	Bibliotecă
3.	Jelescu P., Raicu I. ș.a. <i>Psihologia generală</i> . Chișinău, 2007	Bibliotecă
4.	Savca L. <i>Psihologie</i> . Chișinău, 2005	Bibliotecă
5.	Negovan V. <i>Fundamentele psihologiei</i> . Credis, 2008	Internet
6.	https://dunastu.files.wordpress	Internet
7.	Golu M. <i>Fundamentele psihologiei</i> . Fundația România de Măine, 2007 fsed.usv.ro/pdf/fiseD/F01	Internet